

- A „Bolshevik” gyár napközi otthona. (2. oldal).
- A pionírok táborában. (2. oldal).
- Boldog nyaralás Artekben. (2. oldal).
- A kollektív biztonság — korunk nagy eszméje. — L. Radiceanu elvtársnak, az RNK állandó békévédelmi bizottsága alelnökének beszéde a Bóke Világtanács rendkívüli ülésén. (3. oldal).
- A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa. — Rákosi Mátyás elvtárs jelentése a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tevékenységéről és a párt feladatairól. (4. oldal).
- Wilson távolléti tárgyalásai. (4. oldal).
- A görög hatóságok provokációja. (4. oldal).

Az állattenyésztés fejlesztéséért

Az év első hónapjában megjelent törvény a Román Népközlársaság állattenyésztésének fejlesztését szolgáló intézkedésekről az 1951—56. évre, konkrétizálja az augusztusi bővített plenáris ülésen hozott határozatnak az állattenyésztéssel kapcsolatos irányelveit. A törvény előírásainak betartása nagymértékben megjavítja a városi dolgozók hús- és állati termékekkel való ellátását, ugyanakkor biztosítja a szocialista iparunk számára a szükséges nyersanyagot is.

Pártunk politikája arra irányul, hogy szüntelenül erősödjék a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége. E politika alapján az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot és a kollektív gazdaságokat jelentős sikereket értek el az állattenyésztés terén is. A szarvasmarha-, ló- és baromfitenyésztésben azonban mégis bizonyos lemaradás tapasztalható.

Az állattenyésztés visszatartó erejének felszámolása érdekében a törvény megjelöli a mezőgazdaság dolgozóinak előtt álló legfontosabb feladatokat. Mindenekelőtt érdekeltté teszi az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot, az állami gazdaságok dolgozóit, a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások tagjait az állattenyésztés fejlesztésében. A törvény alapján a falvak dolgozó népének úgy kell tevékenykednie, hogy az állattenyésztés fejlesztésére irányuló állami terv teljesítésével és tudásmegosztással növelje az állat- és baromfiállományt, fokozza az állati termékek hozamát és kiszélesítse a takarmányállapotot.

Különösen nagyjelentőségű az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot ösztönözése az állattenyésztés fejlesztése terén. Az állattenyésztés fejlesztésével kapcsolatos törvény alapján a termelők egyéni érdekei szorosan összekapcsolódnak a közösség, az állam érdekével. Egyrészt az állatállomány gyarapítása és gondos nevelése hozzájárul az egyéni gazdaságok megerősítéséhez, másrészt a termelők számos előnyben részesülnek, ha növelik állatállományuk létszámát, ha szerződést kötnek az állammal állatok nevelésére, vagy hizlalására. Ezenkívül kölcsönöket, épületanyagokat kapnak az államtól; csökken a levéljük, úgy a termény, mint a hús beadása terén és irányított árut vásárolhatnak a szövetkezetben. Ugyanakkor javul az ipar nyersanyagellátása, több hús- és állati termék kerül a városi és falusi dolgozók asztalára, tehát emelkedik a dolgozó nép életszínvonala.

Az állattenyésztés fejlesztésével kapcsolatos törvény megjelenése után tartományunkban is fejlődésnek indult az állattenyésztés. A tartományi néptanács mezőgazdasági osztálya és az állatorvosi hivatal számos intézkedést fogantatott az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot támogatására az állatok nevelése és hizlalása érdekében. Kibővítették a fedett állomásokat, fajtátalakkal látták el azokat és számos állomást létesítettek, ahol mesterséges megtermékenyítést végeznek a lovaknál, szarvasmarhánál és juhoknál.

Nagyszentmiklósi rajonban az elmúlt évben a szarvasmarhák nagy része meddő maradt. Ezért itt bevezették a mesterséges megtermékenyítést és az eredmény megmutatkozott: ez évben a meddő állatok száma csökkent. A rajonban nagy területeket takarmánynövényekkel vetettek be, hogy biztosítsák az állattenyésztéshez szükséges takarmányállapotot. A rajoni néptanács mezőgazdasági osztálya és az állatorvosi hivatal többször ellenőrizte a termelőket, hogy miként gondozzák, nevelik állataikat.

Tartományunkban a dolgozó parasztságot nagy segítséget kaptak azáltal is, hogy az állatorvosi kezelés és az e célra létesített

állomásokon történő megtermékenyítés díjmentes. A törvény megjelenése óta tehát azok a termelők, akik állattenyésztéssel foglalkoznak, számos előnyben részesülnek és jelentős mértékben fejleszthetik gazdaságukat.

A mezőgazdaság szocialista egységei, az állami és kollektív gazdaságok is eredményeket értek el az állattenyésztés fejlesztése terén. A szentannai, a keilmáli, a zabranji és más kollektív gazdaságokban a vezetőtanács elsőfokos fontosságot tulajdonított az állattenyésztés fejlesztésének. A vingai kollektív gazdaságban például már megkezdtek az új, korszerű sertésállat építését.

Az augusztusi bővített plenáris ülés óta tartományunkban is eredmények mutatkoznak az állattenyésztés fejlesztése terén, de ezek az eredmények nem kielégítőek. Még most is előfordul, hogy egyes párt- és állami szervek nem fordítanak kellő figyelmet erre a fontos kérdésre. Zadaréni, Pantokta, Avram Iancu, Körösbükény és Borossebes községekben — annak ellenére, hogy nagy lehetőségek állnak rendelkezésre az állattenyésztés fejlesztése terén — a helyi néptanácsok és a pártalapszervezetek nem segítik kellő mértékben az állattenyésztéssel foglalkozó dolgozó parasztságot. Nem ellenőrzik a termelőket, nem gondoskodnak a takarmányállapot biztosításáról. Saravale községben például az ellenőrzőmunka hiánya odavezetett, hogy a dolgozó parasztságot romlott takarmánnyal etették állataikat.

Az e terén mutatkozó hiányosságokat a rajoni néptanácsoknak mielőbb fel kell számolniuk. Még számos fontos feladatot kell teljesíteniük a rajoni és községi néptanácsoknak, hogy teljes egészében biztosítsák az állattenyésztés fejlesztését.

Az állattenyésztés kedvezőtlen helyzete — alapítja meg a törvény — elsősorban a nem kielégítő takarmány-termesztésre és a takarmányozásra vezethető vissza. A néptanácsok feladata tehát: gondoskodni az állatoknak legelőn és istállóban való neveléséről, hizlalásáról. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha növelik a takarmánynövényekkel bevetett területeket, a természetes legelőket és kaszálókat, valamint a természetes takarmányfűvek hektáronkénti terméshozamát.

A szarvasmarha-, juh-, sertés-, ló- és baromfitenyésztés nagyarányú fejlesztése egyik legfontosabb feladata a rajoni és községi néptanácsoknak és a pártalapszervezeteknek. A pártalapszervezetekre hárul a feladat, hogy széles körben ismeressék az állattenyésztési törvényt, mutassanak rá azokra az előnyökre, amelyekben az állattenyésztéssel foglalkozó dolgozó parasztságot részesítik. Az agitátoroknak pedig beszélniük kell a termelők előtt azokról a fejlett állattenyésztési és hizlalási módszerekről, amelyeket egyes dolgozó parasztságot nagy sikerrel alkalmaztak.

A rajoni és községi néptanácsok, a rajoni pártbizottságok és pártalapszervezetek irányításával, terjesszék el a dolgozó parasztságot soraiban a fejlett állattenyésztési módszereket. Fel kell számolni — különösen a községi néptanácsok munkájában — a dolgozó parasztságot irányítása terén mutatkozó hiányosságokat. A mezőgazdaságban tevékenykedő kommunisztáknak személyes példamutatással kell eljárniuk az állatok nevelése és hizlalása terén.

A községi néptanácsoknak, a pártalapszervezetek irányításával, meg kell szüntetniük az állattenyésztés terén mutatkozó hiányosságokat és biztosítaniuk kell az állatok számának és termelékenységének olyan nagyarányú növelését, hogy már a közeljövőben sokat nagyobb mennyiségű hús- és állati termékkel láthassuk el a városi és falusi dolgozókat.

Fokozzák a szerződéses állathizlalást

A csanádi dolgozó parasztságot megértették, hogy úgy járulhatnak hozzá még csekélyebb mértékben a városi dolgozók ellátásához, ha a mezőgazdaság mellett állattenyésztéssel is foglalkoznak. Miután a kollektív gazdaságban és a kultúrthozban ismertették az állattenyésztés fejlesztésével kapcsolatos törvényt, a dolgozó parasztságot megkezdte a szerződéses állathizlalást. Először a kulákok állathizlálásra alkalmat, vezették a dolgozó parasztságot. Vlasici Bugdan, Tirziu Mihail és Sooc Vasile kulákok különböző vállalkosságokat terjesztettek, csak hogy megakadályozzák a termelőket a szerződéses állathizlalásban. Az ORACA megbízottai, valamint a

helyi pártalapszervezet agitátorai azonban megcáfolták a kulákok hazugságait és a dolgozó parasztságot meggyőzték arról, hogy a szerződéses állathizlalás számukra is nagy előnyöket jelent.

Február óta 67 dolgozó parasztságot és kollektívát 54 sertésre, 72 juhra és 11 szarvasmarhára nevelésére, valamint hizlalására kötött szerződést. A szerződéses megkötésében élen járt Minyo István, Regep Todor, Giuriciu Milivoj, Oncea Gheorghe, Gesztesi Julia, Vanbach Péter és mások.

Jámor József, levelező

TARTOMÁNYUNK ÉLETÉBŐL

Jelentős megtakarítások a „I. Rangheț” gyárban

A minél szigorúbb takarékosági rendszer bevezetése érdekében a „I. Rangheț” szerszámgépgyár szerszámszállányán nemrég takarékosági brigád alakult, amelynek tagjai Tremi Imre, Kravetz József és Cibire Ferenc. A brigád tagjai a fősúlyt arra fektették, hogy a drága anyagokat olcsóbbakkal helyettesítsék és így jelentős megtakarításokat érjenek el.

Az első sikert a „Fellovs”-kések készítésénél érték el. Ezelőtt ezeket a késeket teljes egészében rapid-acélból készítették,

most már csak a vágórészt készítik rapid-acélból, a többi részét pedig kevésbé értékes acélból. Ezzel a brigád 10.430 lej megtakarítást ért el.

A brigád tagjai munkájukban a Kuznecov szovjet módszert használják a szerszámok újraelőállításán. Ennek a módszernek segítségével számos szerszámot alakítottak át és 8.000 lej értékű megtakarítást eszközöltek.

Morar Gheorghe, levelező.

Idejében felkészülnek a nyári kampányra

A kisjenői gép- és traktorállomás dolgozói megkezdtek a gépek és szerszámok előkészítését a nyári mezőgazdasági kampányra. A javítási munkálatok kellő időben és jó körülmények közötti elvégzése érdekében tervet készítettek, amelyben két szakaszt jelöltek meg a cséplőgépek javítására. Május 26-ig 7 cséplőgépet javítottak meg, 13 gép pedig javítás alatt áll. Ezek június 10-ig készülnek el.

A gépjavításokkal foglalkozó csoportok szocialista versenyben állnak egymással. Az I. számú csoport, Jungwirth János ifjúmunkás vezetésével, jól szervezte meg munkáját, s ennek eredményeként lerövidítették a cséplőgépek javításának határidejét. Ez a csoport 25 nap helyett 12 nap alatt végzi el a gépek javítását.

Az eddigi munkálatok során Zugvesti Ioan, Popa Teodor, Bákonyi Sándor és Mateas Ludovic tünnek ki.

A 2. számú csoport, Fent Petru vezetésével kullog a munkában.

A traktorok és ekék javításában a 12. számú brigád tűnt ki, amelynek tagjai az előirányzott 4 traktort már megjavították. Jó munkát végzett a 7. és 11. számú brigád is. A traktorok javításában Farkas János, Vidican Gheorghe, Anca Maria, Bărbulescu Elisi és mások tünnek ki.

A gépalakítás vezetésére arra törekszik, hogy biztosítsa a javítások feltételeit és idejében előkészítsék gépeiket a gabona betakarítására.

A. Fugăță, levelező.

A baromfitenyésztés fejlesztéséért

A kolozsvártartományi néptanács mellett működő nöbizottság a dolgozók életszínvonalának emelése céljából a háziasszonyok és dolgozó parasztságot tömegei között baromfitenyésztési versenyt kezdeményezett. A verseny június 1-én kezdődik és november 30-án zárul. A verseny előkészületei iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg a háziasszonyok körében.

Az aradtartományi néptanács mellett működő nöbizottság elfogadta a versenykiírást és a tartomány minden rajonjába, községbe eljuttatta a verseny feltételeit ismerető felhívást.

A verseny résztvevőinek arra kell törekedniük, hogy megfelelő fajtájú baromfit tenyészessenek, kifogástalan, tiszta állapotban tartásuk a baromfiketreceteket vagy ólakat, amelyeket havonta kötszeri meszeléssel ajánlatos fertőtleníteni. A baromfiakat alá kell vetni a kötelező oltásoknak, melyek díjmentesek. A ketrec talaját fedő szalmába

vagy homokba DDT port kell szórni a kártevő élősködők ellen. A verseny résztvevőinek tiszteltetben kell tartaniuk az állategészségügyi rendszabályokat. A felnevelő baromfiak egy részét a szövetkezet útján kell értékesíteni.

A rajoni versenyek győztesei között a következő díjakat osztják ki: I. díj: egy rádiókészülék, II. díj: egy selyemplan, III. díj: egy evőeszközkészlet, ezenkívül a nyertesek háztartási cikkeket és elismerő oklevelet kapnak.

A tartományi verseny díjai a következők: I. díj egy konyhabutor, II. díj: egy aragálzshely, III. díj: egy porcellán étkező készlet, valamint több elismerő oklevelet is adnak.

Az aradi nöbizottság tagjai örömmel fogadták a versenyfelhívást, amellyel is inkább, mert Sága, Buzsák és a Mosóczi-telep háziasszonyai már eddig is szép eredményeket értek el a baromfitenyésztés terén.

A borossebesi CEC-támogató bizottság versenyfelhívásának visszhangja

Borossebes község néptanácsa mellett működő CEC-támogató bizottság kezdeményezése hatalmas visszhangra talált tartományunk községeinek dolgozó parasztsájak között.

Több községben feldolgozták a borossebesi CEC-támogató bizottság szocialista versenyfelhívását, mint Taut, Bokszeg, Ból, Cserinó, Simánd, Ottlaka, Borzova, Soborsin, Paulis, Zabrani, Kisjenő és más községekben. Ternován a borossebesi CEC-

támogató bizottság versenyfelhívásának feldolgozása után a község dolgozó parasztsájak 1000 lej megtakarított pénzt helyeztek el a CEC-nél. Hasonlóképpen Kisjenő községben a helybeli PTTR alkalmazottai, a községi CEC-támogató bizottsággal együttműködve, felvilágosító munkát végeztek a dolgozó parasztságot között. Ennek eredményeképpen a dolgozók 3200 lejt, Mokra községben pedig 2400 lejt helyeztek el a CEC takaré- és betéti pénztárban.

Szemünk fénye: a gyermek

Öröm járja át az ember szívét, ha végigtekint az óvodák, gyermekotthonok lakóinak arcán, amelyről az erő és egészség sugárzik. Városos és falusi egyaránt szaporodik a születőkhöz, bölcsődék és gyermekotthonok száma. Ez azt bizonyítja, hogy a gyermekek egészségvédelme ma már államügy.

Képünk az aradi szülészeti klinika korszerűen berendezett csecsemőosztályát mutatja, ahol a szolgálatos nővérek odaadó munkával gondozzák az újszülötteket.

Szovjet gyermekek boldog, verőfényes élete

A „Bolsevik” gyár napközi otthona

Írta: E. JEVTUSENKO

A „Bolsevik” gyár napközi otthona egyike azon intézeteknek, amelyeket azok a kisebbségi gyermekek látogatnak, akik még nem járnak iskolába. Munkások és tisztviselők gyermekei, számszerűen 180-an töltik itt el nappal az időt, hozzáértő nevelők felügyelete alatt. Az otthon egy kétemeletes, husz szobából álló, kényelmes házban helyezték el. A ház, amely a gyár közelében van, gyümölcsösökkel van körülvéve.

A napközi otthonban feltűnő gond a gyermekek a dolgozók gyermekeire. Szeretettel veszik körül őket — hozzáértéssel nevelik az új típusú embert.

Minden gyermekcsoportnak két tágas, világos szobája van, a gyermekek korának megfelelően berendezve. Mindegyik szobát virág ékesíti. Sok-sok játék és néhány akvárium is van az otthonban. Az otthon egy izlésesen díszített, nagy előadóteremmel rendelkezik. Itt is, egybeült is, tömeges virág, szőnyeg látható, s van az otthonban egy szép zongora is. Ebben a teremben a gyermekek énekelni és táncolni tanulnak, itt rendezik ünnepjeiket is. A „Bolsevik” gyár igazgatósága nagy gondot fordít a gyermekekre.

Az otthonban nyolc óráig kezdődik a nap. A gyermekeket a szülők hozzák az otthonba, majd nyugodtan mennek munkahelyükre. Tudják, hogy kicsinyeikre tapasztalt nevelők vigyáznak.

Naponta négyszer kapnak enni a gyermekek. Az ételek változatosak, táplálóak és ízletesek. Az étrend a következőkből áll:

tej, vaj, tejfel, tojás, tyúkhus vagy zöldségleves, különféle húsételek és főzelékek, különféle tejételek, gyümölcs, kávé, sütemény és más édességek.

A gyermekek viselkedése arra vall, hogy gondosan nevelik őket. Tudják, hogy időközönként illik azt, aki csoportjukat meglátogatja. Baráti és közösségi érzésük rendkívül fejlett. Örömmel osztják meg játékaikat pajtásaikkal és kölcsönösen segítik egymást. A nevelőnek az a feladata, hogy sokoldalúságra nevelje a gyermekeket, vagyis fejlessze megfigyelőképességüket, élesítse bennük az érdeklődés szellemét, a természet szeretetét, megkedveltesse velük az olvasást és a zenét.

A nevelők igyekeznek a gyermekekbe oltani a munka iránti tiszteletet, arra buzdítják őket, hogy tevékeny részt vegyenek a csoport életében: felváltva „szolgálatosak”, összeszedik a játékokat, étkezés után leszedik az asztalt, vagy mossák a babák ruháit. Az otthonban nem található elrontott holmi: a gyermekek megtanulták, hogy vigyázniuk kell mindenre, amit az államtól kaptak, meg kell becsülniük minden egyes tárgyat. Rendkívül bánatos az a gyermek, akit eltiltanak a munkától, a kinek nem engedik meg, hogy öntözze a kertben a virágokat, aki nem lehet szolgálatos és akit semmilyen feladat elvégzésével sem bíznak meg.

A szülők határozottan támogatják a gyermekotthont. Amikor a háború idején eltelepített gyári, munkások visszatértek otthonukba és meglátták, mennyire megrom-

gáltak a gyermekotthont a fasiszta barbárok, nyomban hozzáfogtak, hogy rendbehozzák azt. Az anyák és nevelők tevékenyen vettek részt ebben a munkában.

Kitakarítottak, felásták a kerlet és hazulról hozott edényekkel, háztartási tárgyakal látták el az otthont.

A kockákat, rajztáblákat, nagy gőzhajót és a többi sok-sok játékot Jevgenyij Danyilov, a mintagyártó osztály főmestere készítette. Gyermekei közül három színtén az otthon lakói. Danyilov sohasem húzódik, ha arra kéri, hogy készítsen egyet-mást a gyermekotthon számára. „Gyermekeinknek csinálom” — szokta mondani.

Az intézmény volt növendékei meleg érzéssel lépik át az otthon küszöbét. Vera és Ljuba Danyilov már iskolások. El-csillágnak az otthonba és megkérdeik: „Megnézhetjük-e az otthonunkat?... Kíváncsiak vagyunk, milyen most?... Milyenek az ágyak, amelyekben aludtunk?”

A gyermekek szeretik otthonukat és hálattal szívvel őrzik emlékét.

A „Bolsevik” gyár munkásai rendkívül elégedettek a gyermekotthonnal, mert segíti őket abban, hogy egészséges, erős és jómagaviseletű gyermekeket neveljenek és mert jól készíti elő a gyermekeket az iskolai évekre.

Ez is, mint a többi gyermeknevelő intézmény, lehetővé teszi a nőknek, hogy résztvegyenek a termelésben és a társadalmi tevékenységben. A gyermekekre csak olyan országban lehet ilyen nagy gondot fordítani, ahol a kapitalisták uralma már megdőlt és helyét új, szocialista társadalom foglalta el.

A pionirok táborában

Írta: V. HLEBNYIKOV

A villamosvonat harminc perc alatt Moszkvából a „Pihenő” állomáig röptet bennünket. De a vasúti munkások gyermekeinek táborához vezető utunk itt nem ért véget. Miután leszálltunk a villamosvontól, átmenünk az „Iljics utja” pályaudvar tetszetős állomásépületébe, amely a Moszkva—rjazani kisvasút vonalán, a gyermekek vasútvonalán fekszik.

A vonat, amelyen csak gyermekek teljesítenek szolgálatot, készen áll az indulásra.

Az utasok közül többen a táborba igyekeztek, hogy meglátogassák a pionirokat. Mások a vasútvonal mentén fekvő tóhoz igyekeznek, hogy fürdőjenek, csónakázzanak és pihenjenek. Két vagy három perc múlva a vonat kerekeinek csaltogása felveri a környező fenyves csendjét. Itt kezdődik a vasúti munkások gyermekeinek pionirtábor.

Reggel hét óráig a trombitás a tábor közepére áll, oda, ahol magas rudra erősítve a vörös zászló leng. A szolgálatos felvigyázó jeladására a trombitás szájához emeli kürtjét, amelynek fémje csak úgy csillog a nap fényében és megfújja ébresztőjét:

— Felkelni! Felkelni!
— Fel, tornára, fel!
— Mindenki a sportlérré!
— Felkelni, felkelni! — hangzik a trombita, amely mintha emberi hangon zenge-

ne. Az ébresztő utolsó hangjai száz, meg száz vidám gyermek zsvájával olvadnak össze. A pionirok egymást megelőzve rohannak a három oldalról fenyőerdőbe vezető napfényes sportlérré. Eppen akkor érkeztem a táborba, amikor a nyüzsgő hangyabolyhoz hasonló tábor élete teljes erejével kezdett lüktetni. A tornagyakorlatokon és a reggeli után voltak már, a pionirosztagok kirándulásra és sétára gyülekeztek. Az egyik csoport a mezőre indult virágot szedni, a másik az erdő felé tartott, a harmadik a Moszkva-folyó partjára rándult ki, hogy megismerkedjék az ország e tájának szépségével is, a negyedik pedig a sportlérré felé vette útját: ma ez az osztály atlétikai edzést tart a „tábor bajnoka” címért.

A pionirok ebéddőre ismét együtt vannak a táborban. Csak a pihenő és az alvás idejére csitul el a tábor zaja.

A pionirtábor nemcsak pihenő- és szórakozóhely, nagy nevelőmunka is folyik itt.

A tábor tanácsa általános munkatervet dolgozott ki, mely kirándulások, sportversenyek, táborünnepségek, előadócsoportok, énekkarok és gyermekünnepélyek szervezését irányozza elő.

Fontos helyen állnak a nevelőmunka tervében a különféle tárgyu világ, az ifjúsági irodalom olvasása és az olvasmányok megvitatása. A felügyelők és tábori neve-

lők megmagyarázzák a gyermekeknek, milyen nagy megtiszteltetés a pionirnyakendő viselése, pionir hősről beszélnek nekik. Elmondják, milyen volt nagy tanítómestereink, Lenin és Sztálin gyermek-kora, milyenek voltak iskolás éveik. Az üléseken a pionirok elbeszéléseket hallgatnak a testvér köztársaságok népeinek életéből. A tűz körül ott ül az egész tábor népe. A pionirok énekelnek, szavalnak, versenyeket rendeznek a legjobb dalos, a legkülönb táncos, a legkiválóbb irodalmár és a legjobb matematikus címért. Egy-egy este érdekes fizikai és vegytani kísérleteket mutatnak be. Ezalatt a táborhoz tartozó gyermekvasuton az idősebb pionirok, a nevelők vezetésével vasutas szakmára vonatkozó kérdéseket tanulnak.

Itt, ennek a gyönyörű fenyveserdőnek közepén, a Moszkva melletti pihenő telepen találkozunk a Moszkva—rjazani vasútvonal mentén lakó gyermekek, ebben a táborban, amely Micsurinszktól Moszkáig terjed. E vasútvonal pártszervezete és szakszervezete bizottsága mindent elkövetett, hogy a gyermekek nyári pihenőjét a lehető legkellemesebbé tegye.

A Moszkva—rjazani vasút munkásainak több mint 1600 gyermeke pihen majd a nyár folyamán ebben a táborban, ahonnan friss erővel térnek majd vissza tanulmányaikhoz, hogy tovább képezzék magukat és szocialista hazájukban derék szovjet embereké váljanak.

Boldog nyaralás Artekben

Harminc évvel ezelőtt létesült a Krimben, a Fekete-tenger partvidékén, az első pionir tábor. Akkoriban mindössze néhány, a tengerparton széteső sátor fölé vonták fel a lógót, amely a tábor helyét jelezte. A tábor évről-évre fejlődött, terjeszkedett. Ma az Artek tábor több kilométer hosszú sávot foglal el a tengerparton. Tulajdonképpen már nem is egyszerű tábor, hanem egész táborcsoport létesült itt: palotákkal, hatalmas szanatóriumokkal, sportpályákkal, parkokkal és a tengerpart sekélyes részén, nagykiertjessé forduló helyekkel.

A helység régi elnevezése: Orlex, a „fűrjek pihenője” jelentette. Összel rengeteg madár jött ide hatalmas felhőként borítva el az égbe, s rövid pihenő után, innen indultak neki a végtelen tengernek.

Most gyermekek gyűlekeznek itt a Szovjetunió minden részéből. A távoli északra, a forró ázsiai vidékekről, Uraltól és a Kaukázuson túlról. Nyáron igen sok gyermek jön Artekbe a népi demokratikus országokból is, hogy itt töltsék a szünidejét. A táborban filmeket vetítenek, hangversenyeket és szabadtéri ünnepségeket rendeznek. A gyermekek festészeti körökben, zenekörökben, micsurinista-körökben tevékenykednek. A tengerészeti kör tagjai megalakították „az Artek flottát”.

Évente több mint tizenkétezer gyermek tölti a szünidejét Artekben. A gyermekek vidám kacajától visszhangzó táborokban, melyek a Szovjetunió minden részén megtalálhatók — falun, hegyvidéken, vagy a tengerparton, — több mint tizenkét millió gyermek nyaral évente.

A moszkvai 353. számú leányiskola tanuló arcáról is a szovjet iskolák szabad lélegző rétege emberformáló ereje sugárzik.

Napló és boldogság a szovjet gyermekek osztályrészén. A dolgozó gyermekek állam-dó orvosi felügyeletben részesülnek a napközi otthonokban.

„POPULÁR” HÍRMOZ (Nagyszentmiklósi).
Május, 30-ig. Agyukkal a bástyák ellen.

A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa

Rákosi Máttyás elvtárs jelentése

a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tevékenységéről és a párt feladatairól

(Kivonat szöveg)

BUDAPEST. (Agerpres.) A Magyar Táv-
írási Iroda jelenti:

A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusának május 24-iki ülésén az első napirendi pont keretében Rákosi Máttyás elvtárs beszámolója jelentést tartott a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tevékenységéről és a Magyar Dolgozók Pártja feladatairól.

Ebben az évben lesz 10 esztendeje annak, hogy a dicsőséges szovjet hadsereg átlépte Magyarországot határát, megkezdte hazánk felszabadítását — monlotta Rákosi Máttyás. — Tíz esztendeje lesz ebben az évben, hogy összeült az ideiglenes nemzeti gyűlés és megalakult az ideiglenes nemzeti kormány, s ezzel ujjaszületett a magyar államosság. Tíz esztendeje, hogy hazánk szabad.

Ha visszatekintünk a felszabadulás óta eltelt időre, megállapíthatjuk, hogy ez évtized történelmünk folyamán népünk még nem élt át olyan mélyreható gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális átalakulást, mint ezalatt az egyetlen évtized alatt.

Alig egy évtized folyamán gyökeresen megváltozott hazánk gazdasági rendje, alapjában változott meg gazdaságunk szerkezete, megváltozott országunkban a termelési mód, megváltoztak a termelési viszonyok. Az iparban, a közlekedésben, a kereskedelemben, a bankszervezetben egyeduralmuként lett a szocialista gazdaság rendje.

Alapjában változott meg országunk társadalmának szerkezete is — mutatott rá Rákosi Máttyás. — Megváltoztak maguk az osztályok, megváltoztak az osztályok egymáshoz való viszonya. Megszűnt létezni a földesurak, a földbirtokosok osztálya. Mint osztály megszűnt az ipari burzsoázia. E kizsákmányoló osztályoknak a mai Magyarországon csak maradványai vannak. Az utolsó kizsákmányoló osztály, a falusi burzsoázia, a kulákok osztálya szűk térre szorult vissza.

Számban, öntudatban, műveltségben, szerveztségben hatalmasan megnőtt, tapasztalatokban megdagadt társadalmunk vezető osztálya, a munkásosztály, a hatalom jelenlegi birtokosa. A háború előttihez képest munkásosztályunk létszáma kerek felmúlloval, azaz mintegy 50 százalékkal emelkedett. A munkásosztályon belül megszűnt az évtizedek óta tartó szakadás. Munkásosztályunk egységes, szervezett, politikailag egyetlen céltudatos erő által irányított nemzetvezető osztállyá lett.

Nagy erővé lett az értelmiség, amely zömében megszűnt burzsoa értelmiség lenni, mert megszűnt maga a burzsoázia, az az osztály, amelytől a fontos társadalmi osztály léte függött.

A legutóbbi évtized alatt gyökeresen megváltozott hazánkban a dolgozók anyagi helyzete, ellátottsága — hangsúlyozta Rákosi Máttyás. — 1954 első felében a gyári munkások egy keresőre jutó realbére 57 százalékkal magasabb, mint 1938 hasonló időszakában volt. A dolgozó parasztságot egy családra eső realjövedelme 1954 első felében 50 százalékkal haladja meg az 1938-as év hasonló időszakát.

Hazánk tehát a finánciálke országából a nagybirtok és nagykapitalizmus, a kizsákmányoló és a népi nyomok országából szocializmust építő népi demokratikus országgá lett.

Az elmúlt tíz esztendő legnagyobb vívmánya az, hogy a szilárd és tartós munkás-paraszt szövetség megvalósításával, amely az új államhatalom alapja, valóra vált hazánkban is Lenin lángszű tanítása.

Rákosi Máttyás ezután behatóan foglalkozott Magyarországon nemzetközi helyzetével s kiemelte azt a következetes békeharcot, amelyet a Szovjetunió és a békétábor többi országa folytat.

Öv fejlődésünk legfőbb biztosítéka a béke, s ezért mindent meg kell tennünk, hogy a magyar népi demokrácia külpolitikája is hozzájáruljon a béke megszilárdításához, a nemzetközi feszültség enyhítéséhez, a népek közötti együttműködés ki-szélesítéséhez. Országunk külpolitikája arra irányul, hogy minden más országgal az egyenjogúság és a kölcsönös érdekek tiszteltetbentartása alapján együttműködjön.

Egész külpolitikánk alapja a Szovjetunióval és a békétáborhoz tartozó többi országgal való szilárd barátság.

Rákosi Máttyás hangsúlyozta, hogy a magyar nép érdeke, a béke megvédése mindenekelőtt azt követeli meg, hogy ne támadjon fel a német militarizmus, a német imperializmus. Ezért a magyar nép a legnagyobb helyszellessel és rokonszenvvel kísérti a Szovjetunió minden lépését,

amelyet a német és az osztrák kérdés békés, demokratikus megoldása érdekében tett.

Mi, — mondotta Rákosi Máttyás — teljes mértékben támogatjuk és helyesoljuk azt a javaslatot, amelyet a Szovjetunió küldöttsége terjesztett elő a berlini értekezleten az „összeurópai kollektív biztonsági szerződés” megkötésére vonatkozólag, ami lehetővé tenné a Magyar Népközlársaság számára is, hogy valamennyi — nagy és kis — európai állammal együtt, mint egyenrangú fél, aktívan részt vegyen a nemzetközi együttműködés fokozott kiépítésében.

Végül a magyar nép szükségesnek tartja, hogy országát felvegyék az Egyesült Nemzetek szervezetébe, — amire a békeszerződés aláírásakor a nyugati nagyhatalmak is kötelezték magukat —, hogy ott is hallathassa szavát a béke biztosítása, a nemzetközi feszültség enyhítése, a tömegpusztító fegyverek eltiltása érdekében.

Rátérve a népgazdaság problémáira, Rákosi Máttyás hangsúlyozta az ipar és különösen a termelő eszközök előállítását ipar gyorsulmú fejlődését.

A párt II. kongresszusa óta eltelt három év alatt — az 1951—1953-as években — ipari termelésünk 73 százalékkal emelkedett.

Nehéziparunk termelése ezalatt az idő alatt 118,8 százalékkal, könnyűiparunké 40,7 százalékkal, élelmiszeriparunké 63,2 százalékkal emelkedett. A munka termelékenysége 27 százalékkal nőtt meg. A termelés önköltsége viszont csak 8 százalékkal csökkent.

Igy tehát — folytatta Rákosi Máttyás — nem lehetünk megelégedve az önköltség csökkentésének mértékével. Másrészt azt is meg kell állapítani, hogy az iparosítás, különösen a nehézipar túlzottan gyors fejlődése, amely nem számlolt az ország realis helyzetével, erőforrásaival s a dolgozó nép életszükségleteivel, komoly hibákhoz vezetett. Az elmúlt három év alatt súlyos aránytalanságok keletkeztek egyrészt a nehézipar, illetve a termelőeszközök előállítás ipar, másrészt pedig a könnyű- és az élelmiszeripar, illetve a fogyasztási iparágak termelése között. A túlzott iparosítás következtében elhanyagoltuk a mezőgazdaság fejlesztését.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének múlt év júniusi, októberi és decemberi határozataira utalva, Rákosi Máttyás hangsúlyozta, hogy a határozatok legfőbb célkitűzése a népgazdaságban fennálló aránytalanságok felszámolása, első sorban a mezőgazdasági termelés hatalmas arányú fejlesztése, a könnyű- és élelmiszeripar fejlesztésének meggyorsítása és ezzel együtt a lakosság életszínvonalának szakadatlan emelése.

A szocialista építőmunka új szakaszában — mondotta Rákosi —, döntő jelentőségű a párt politikai, szervezeti és ideológiai egysége, valamint tömegkapcsolatainak megerősítése, továbbá a vezetés elvi alapokon nyugvó teljes egységének és kollektív jellegének biztosítása az egész pártban, de különösen a vezető pártszervekben.

A szocializmus építésének új szakaszát országunkban gazdasági szempontból főként a következők jellemzik:

1. Népgazdaságunkban a termelőerők fejlesztését a leghozzávalóbban egybekapcsoljuk a munkásosztály, az egész nép életszínvonalának állandó emelésével, ami azt jelenti, hogy a szocializmus alaptörvénye mind következetesebben és átfogóbban érvényesül társadalmunkban.

2. A keletkezett aránytalanságok kiküszöbölése, újabbak keletkezésének megszüntetése.

3. A szocialista iparosítás politikája, mint országunkban a szocializmus építésének főeszköze és általában a szocialista gazdaság építése, fokozottabb mértékben támaszkodik a szocialista tábor országaival való gazdasági együttműködésre s ezt az együttműködést magasabb sikon valóítja meg, különösen a magyar népgazdasági tervnek az európai népi demokratikus országok és a Szovjetunió népgazdasági terveivel való összehangolása révén.

4. A város és a falu között a termelési, az áruforgalmi és a kulturális kapcsolatoknak egyidőben történő, erőteljes kifejlesztése.

5. Mindezek alapján magasabb színvonalon valóul meg a munkásosztály szövetsége a dolgozó parasztsággal. Magasabb fokon valóul meg a munkásosztály vezetése a munkás-paraszt szövetségben. Megszilárdul a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály államhatalma.

Rákosi Máttyás ezután a párt határozatok valóra váltása nyomán elért első eredmé-

nyelőről beszélt. Mindenekelőtt lényegesen megjavult az egész lakosság anyagi helyzete. Egyes gazdasági intézkedések eredményeként a lakosság egy évre számítva 2100 millió forintot takarít meg. Új lendületet vett a lakásépítés, amely ez évben mintegy kétszerese a múlt évinek. Erőteljesen megindult a lakóházak tatarozása is. Az iparban és más üzemekben fokozott gondot fordítanak a munkavédelemre, a baleset elhárításra, az üzemi egészségvédelemre. Rákosi Máttyás ezután a munkások, tisztviselők és nyugdíjasok anyagi helyzetét megjavító intézkedésekkel foglalkozott.

Megnövekedett a parasztság jövedelme is. A párt határozatainak megfelelően a kormány megjavította a parasztság beadvány kötelezettségének rendszerét és fokozott kedvezményeket biztosított a beadványnál a termelőszövetkezeteknek. A kormány megszüntette azokat az intézkedéseket, amelyek korlátozták a parasztságot abban, hogy fölös terményeit és termékeit szabadon értékesíthesse.

Ami pártunk parasztpolitikáját illeti, ez változatlanul Lenin harmas jelzaván alapul: Szilárdan a szegényparasztságra támaszkodva, szoros szövetséget valóulunk meg a középparasztsággal, s egy pillanatra sem szüntjük meg a harcot a zsírosparasztság, a kulákság ellen. Természetesen pártunk, munkásosztályunk szilárdan támaszkodik, a termelőszövetkezeti parasztságra.

Rákosi Máttyás ezután az állam- és szövetkezeti kereskedelem fejlődéséről foglalkozott. Ez évben külkereskedelmi áruforgalmunk 19 százalékkal lesz magasabb a múlt évnél — mondotta.

A népgazdaság második öt éves tervéről beszélve, Rákosi Máttyás megállapította: második öt éves tervünk kidolgozásánál, legfőbb jellemzőinek és irányelveinek meghatározásánál figyelembe kell vennünk a szocializmus építése új szakaszának jellegzetességeit hazánkban. Biztosítanunk kell azoknak az aránytalanságoknak teljes vagy részleges felszámolását, amelyek népgazdaságunkban megvannak. Biztosítanunk kell, hogy ne ismétlődhesse meg a túlzott iparosítás hibái. Biztosítanunk kell, hogy a népgazdaság fejlesztésének és a lakosság jólétének emelése közötti összhang a második öt éves terv időszakában állandóan és következetesen megvalósuljon.

Beszámolójának befejező részét Rákosi Máttyás, a Magyar Dolgozók Pártja megerősítésével kapcsolatos problémáknak szentelte.

— A mi nagy pártunk immár negyedik évtizede harcol népünk szabadságáért, a szocializmus ügyének győzelméért — mondotta. — Egy negyed századon át a föld alatt, az illegális nehéz viszonyai közepette küzdött a munkásosztály, a dolgozók életérdekéért, s a reakció ellen vívott hási áldozatos harcával már akkor, a legnagyobb üldözések közepette megnyerte a nép legjobbjainak támogatását, szeretetét és elismerését.

A párt egysége erősödött és erősebb ma, mint valaha, mert erősödött a pártvezetés egysége is. A pártvezetés szigorú elvi egysége épül fel, amelynek főkövetkezménye: úgy vezetni a pártot és épülő szocialista társadalmunkat, hogy mindenkor és minden helyzetben pártunk a legeredményesebben szolgálja népiünk ügyét s megvédi azt minden ellenséges támadással szemben.

Wilson távolkeleti tárgyalásai

PEKING. (Agerpres.) — Az Új Kína hírigyőzősége jelenti:

Wilson amerikai hadügyminiszter május 19-én Dél-Koreából Tajvanba érkezett, ahol a kommunizmussal tárgyal. A kommunizmus „újabb tervét” terjesztette elő s ebben az amerikai segély növelését javasolják. A tudósítás szerint Wilson jóvá-

Habár minden kétséget kizáróan lényegesen javulás állapítható meg a párt belső életében, még nem kielégítően fejlődik az önbírálat és a felső pártszervek nem eléggé bátorítják az alulról jövő bírálatot. A bírálat és önbírálat pártunk fejlődésének egyik legfontosabb hajtóereje s ezért pártunkban feltétlenül biztosítani kell, hogy a bírálat és önbírálatot nyomom kövesse a hibák és hiányosságok gyors és maradéktalan felszámolása, a pártmunka megjavítása.

A második kongresszus óta jelentősen megnövekedett alapszervezetünk száma. 1951 január 1-én 12.933 alapszervezetünk volt. 1954 január 1-re 21.551-re szaporodott az alapszervezetek száma. A párt taglétszáma jelenleg 864.607. Ebből párttag 810.227, tagjelölt 54.380.

Rákosi Máttyás beszámolójában jelentős helyet foglalt el a párt ideológiai munkájával és a kádern munkával kapcsolatos kérdések.

Pártunk főirányvonala — mondotta befejezől Rákosi Máttyás — a szocializmus alapjainak lerakása országunkban s ezzel együtt népünk anyagi és műveltségi színvonalának következetes emelése, valamint szakadatlan küzdelem azért, hogy szocialista építő munkánkat békében folytathassuk. Pártunk főirányvonalának megvalósításához szükséges mindenekelőtt, hogy még jobban kiszélesítsük és megerősítsük pártunk kapcsolatát a dolgozó néppel s még szorosabbra zárjuk pártunk sorait, hogy pártunk most egységesebb, összekovácsoltabb legyen, mint valaha volt, mert pártunk főereje, politikájának helyessége mellett, ideológiai, politikai és szervezeti egységében, a cselekvés egységében rojlik.

Ezért óvnunk kell pártunk egységét mint a szemünk fényét, mint legdrágább kincsünket!

Biztosítanunk kell, hogy pártunkon az ellenség nem röh, de hájszalrepedést se találjon.

Pártunk fő irányvonalának sikeres megvalósításához elengedhetetlenül szükséges továbbá, hogy méginkább megerősítsük, megbonthatatlanná tegyük a munkás-paraszt szövetséget, népi demokratikus államunk alapját, eddigi nagy vívmányaink megtartásának és további új győzelmeink zálogát.

Pártunk főirányvonalának eredményes megvalósítására ki kell szélesítenünk azt az alapot, amelyen pártunk politikája és népi államunk nyugszik: létre kell hoznunk, ki kell fejlesztenünk a Függetlenségi Népfrontot, mint az összes hazafias és békeszerető erők leghatékonyabb összefogását országunkban.

Pártunk főirányvonalának sikeres megvalósítása megköveteli tőlünk, hogy állandóan erősítsük munkás-paraszt államunkat, a népi demokrácia államát, hogy minél szélesebb tömegek vegyék ki cselekvőben részt az állam munkájában. Pártunk főirányvonalának győzelméhez mulhatatlannul szükséges, hogy elmélyítsük, tovább szilárdítsuk és még bensőségesebbé tegyük kapcsolatunkat, népünk szinte barátságát a kommunizmust építő Szovjetunióval, a világbeke zászlóvivőjével, valamint a népi demokratikus országokkal és közeledést hozunk létre minden olyan országgal, amely az imperialista rablőháború ellen, saját függetlenségéért és a békéért folytat küzdelmet.

A görög hatóságok provokációja

ATHEN. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: A görög hatóságok május 25-én önkényes intézkedéseket fogantatosítottak Beceve, a Bolgár Népköztársaság athéni kereskedelmi képviseletének munkatársa ellen. A repülőter hatóságok feltartóztatták Becevet azzal az ürüggyel, hogy be kell oltatnia magát kolerá ellen, noha a bolgár egészségügyi minisztérium közleménye szerint, az országban 1913 óta nem volt kolerajárvány. Beceven kívül még 20 utasa volt a repülőgépnak, de egyiküket sem tar-

tóztatták fel. Beceve határozottan megtagadta a beoltást, kijelentve, hogy országában nincs kolerajárvány. Ennek ellenére, Kaszaurosz, a repülőter orvosja elszigeteltte egy szobában azzal az ürüggyel, hogy kórházba küldésére.

Újságíró körökben a bolgár meghatalmazottakkal szembeni megkülönböztető intézkedésnek minősítették a repülőter hatóságok önkényes eljárását, a nemrég helyreállított görög-bolgár diplomáciai kapcsolatokat után.